

ДО АРХІТЕКТУРИ ПОЛТАВИ

Нарис Б. Сливи

СЕРЕД буйного розвитку наших міст та містечок, як громадських організмів, що розвиваються під впливом різних географічних, соціально-історичних та політических умов—ми не помічаємо тої анархії в плануванні залюднених пунктів, що в нас існує. Безвідповідальність в архітектурному оформленні їх давно вже про себе нагадує та вимагає внесення певного корективу.

Проблема будівництва вимагає дослідження та вивчення вимог сучасного побуту—а для цього в першу чергу треба виявити минуле та сучасне архітектурне обличчя нашого міста.

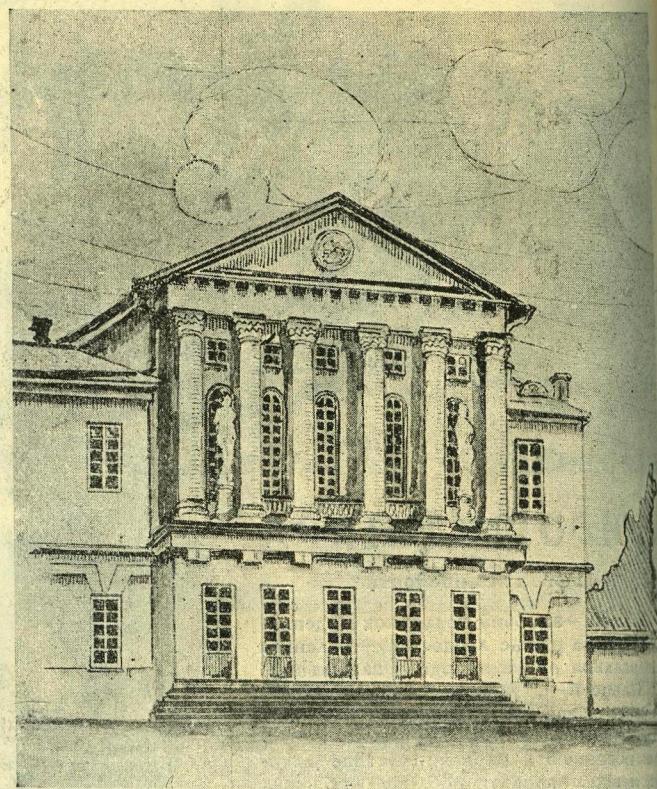
Новий краснавчий рух, що висунув цілу низку зовсім своєрідних для нашої країни питань вивчення нашого краю—є зашорукою, що широкі кола суспільства буде притягнено до роботи по виявленню правдивого обличчя нашого міста та села.

Дуже цікаво з цієї точки зору глянути на минуле нашого провінційального міста. Особливо багатий матеріал дав минувшина Полтави.

Полтава—в повному розумінні цього слова, провінційний центр глухої провінції. За старих часів була певним осередком цілого поміщицько-хліборобського Лівобережжя зі всіма відомими ознаками свого безтурботного існування.

Провінційна психіка, що так добре відбилась в архітектурі міста, ще раз довела, що матеріальна культура цілком залежить від певних соціально-економічних умов життя.

Будівництво, як відомо—найбільш консервативна галузь мистецтва—тільки грутовні зрушения громадські та культурні накладають свою руку на архітектурне обличчя того чи іншого міста. Кожна доба кладе своє тавро на наші будівлі.

Найбільш чітко та яскраво цей вплив можна простежити саме на полтавських будівлях.

Перша згадка в старих паперах про Полтаву є в ХУ відловгий час стара Полтава була далеко гіршим містечком, ніж Лубні, Прилука, або Переяслав.

Можливо, що вона так і залишилась би глухою провінцією як би не було відомої „Полтавської баталії“ 1709 року. Коло перемоги Петра I над Карлом XII утворився своєрідний культ Полтави. Полтава робиться губерній центром. Починається велике будівництво і господарче піднесення Полтави.

Кн. Довгорукій так характеризує місто:

„...Оскільки місто є славним, оскільки ж зле воно виглядає зовні. Баталії можуть уславити місто, надати йому бучної слави в дієписах, та зробити місто красивим, славнозвісним може одна торгівля, а де ж їй тут бути?“¹⁾.

Лубні були містом значно кращим за Полтаву, але перевагу було дано Полтаві.

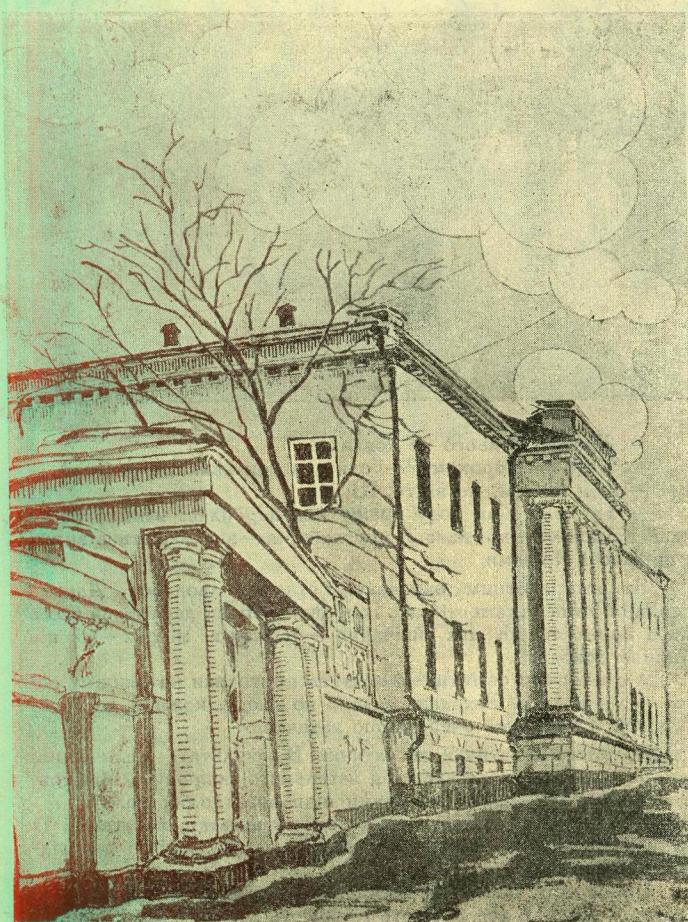
На губернаторів до Полтави призначали бюрократів з центру (Петербургу), що бачили все ж будівлі таких відомих майстрів, як Растреллі, Монферона та Гваренгі.

Найбільше попрацював над відбудовою міста кн. Куракін. Його думкою було: „сделать Полтаву в малом виде Петербургом“.

Найулюбленішим стилем архітектури тогочасного Петербургу був знаменитий ампір. В цьому стилі в Полтаві є такі будівлі: колишній губернаторський будинок, кол. будинок Окружного Суду, поліційного управління, кол. Дворянський дім, старогубернаторський дім, буд. кадетського корпусу, будинок „Богоугодного Заведення“, Інститут шляхетних панн. Також низка будівель приватних по місту. В Київ—будинок Університету, в Кременчуці—собор.

При відбудуванні Полтави не було забуто такої важливої справи, як планування к. Олександровського плацу зі стильним завершенням його—відомою колонною. Круглий плац логічно зимагав шпиль, ним і було прикрашено його.

¹⁾ І. Ф. Павловський „Полтава“. Полтава 1910.

Майстри „Слави“ будував відомий архітектор тих часів —

de Thomon, металеві ж оздоби — відомий скульптор

...

на досконалі витриманість стилю, додержана в Полтаві, здається дуже рідко по других містах.

Штукове офарбовання будівель стилю ампір та оздоби на фасадах наслідують міщене для своїх будівель, перетворюючи в невитриману мішанину.

Іт треба зауважити цікаве сполучення вимог що до кольору офарбовання будівель ампіра з вдачою нашою українською чисто мазати хату. Кліматичні умовини північної столиці (із чуттєвістю сонця) вимагали для більшої яскравості білої фарби та ріжких оздоб певного фону (жовтий, синій) — ця фарбувати будівлі в кольори фону та уникання голої фасаді й відбилася на загальному вигляді всього міста. Дучи містом, цікаво прослідкувати на будівлях творчість їх штукатурів та мулярів, що ріжними карнизами, та зайво-оздобами остаточно нищать читкість архітектурного стилю,

